

Mugur de lumină

Daniel Vișan-Dimitriu

De-aș fi o rază care se strecoară
În liniștea pădurii, mi-aș dori
Un mugur să ating întâia oară
Și-n el s-aprind voința de-a trăi.

Să fie gazdă el, luminii mele,
Să mă îmbrace-n verdele opal
Pe care l-am văzut lucind în stele
Și-mi pare învelișul ideal.

Aș fi, în frunza care se va naște,
Puterea vieții-adusă din neant,
Aidoma luminii dintr-un Paște
Ori din credința unui vechi atlant.

În zilele toride ale verii,
Aș fi, în nemișcarea ei, un dans
Ce-i va reda speranța adierii
În viața pân-la ultimul balans.

Iar de va fi aceasta de-ndurare,
De fericire până la sfârșit,
I-aș cere, desprinzându-mă, iertare
Când va cădea, cu ea că n-am murit.